

ikt.sz.: 66/2026

Kedves Tagtársak!

A még regnáló főigazgató nem nyugszik. Képtelen szembenézni elítélendő tetteivel.

Amint azt az index.hu mai cikkéből megtudhattuk, Ókovács Szilveszter gyáván, ismét az intézmény pajzsa mögé bújva és még létező hivatali hatalmával visszaélve utasítja munkatársait az ítélettel szembeni fellebbezésre - ha kell, vélhetően a strasbourgi bíróságot sem kímélve - azért, hogy az általa elbocsátottak munkaviszonyának helyreállítása, és önnön fejére történő hamuszórás közbeni őszinte bocsánatkérés helyett inkább tovább eszkalálja az általa évek óta fenntartott, nyílt, a neki kiszolgáltatott munkavállalókat rettegésben tartott operaházi diktatúrát. (Nota bene: Jellemtelen, sunyi módon, hivatalai hatalmával visszaélve, szóban utasította a karigazgató urat, hogy annak szándéka és akarata ellenére az elbocsátandók között a neki rendkívül antipatikus szakszervezeti tisztségviselők is szerepeljenek. Természetesen pimasz cselekedetét mélyen elhalgatta és szemeit ájtatosan forgatva jelentette ki a bíróság előtt, hogy mit sem tudott minderről, mivel az elbocsátottak kiválasztása kizárólag a munkahelyi vezetők hatásköre.) Ez a cselekedet már önmagában bőségesen elegendő lenne ahhoz, hogy a főigazgató talpára útilaput kössenek.

A minden, vele kapcsolatos hírre-történésre facebookon szinte azonnal reagáló főigazgató az ítélet óta nem posztolt.

A valós okot eltagadva továbbra is gazdasági szükségszerűségről papol, miközben önmagát pótolhatatlannak hirdeti, és tízmilliós nagyságrendű jövedelmet (luxus BMW, fényűző főigazgatói rezidencia, könyvkiadás, rendezés stb.) húz az intézményből. Önmagára nézve pedig nem tartja követendőnek a nagy nyilvánosság előtt királyi többször előadott bölcseletét: "Ha fölösleges valaki, akkor nem tartjuk ott és nem adunk neki fizetést"

Budapest, 2026. szeptember 5.

Üdvözlettel,

ODFSz elnökség